

Arrest

nr. 58 471 van 24 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoekende partij:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn. U bent geboren op X te X. U woonde in X samen met uw vrouw (S.M.) (O.V.X) en uw minderjarige zoon (D.). U was professioneel voetballer.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. In 2007, toen u met FC Mika de finale won van de Beker van Armenië tegen FC Punik, kwam (R.H.), directeur van de Armeense voetbalfederatie en eigenaar van FC Punik, u opzoeken in de kleedkamer, samen met 6 à 7

lijfwachten. Hij zei dat u even voordien op het plein uitdagende bewegingen naar hem had gemaakt. De lijfwachten kwamen rond u staan en (R.H.) begon u te slagen. Op 2 februari 2009 tekende u een contract met de club FC Gandzasar dat u voor 2 jaar verbonden was aan de club als professioneel voetballer. Hiervoor dienden zij 300.000 dollar te betalen aan FC Shirak, de club waar u voordien onder contract lag. Op 19 september 2009, tijdens een match tussen FC Mika en FC Gandzasar, kwam u in aanraking met (A.M.), waarbij u een ernstige beenbreuk opliep. U geeft aan dat dit op bestelling was van (R.H.), voorzitter van de voetbalfederatie, die u sinds het incident in 2007 als vijand ziet. Voetbalspecialisten verklaarden eveneens dat (A.M.) expres uw voet heeft gebroken waarop hij werd geschorst voor 1 jaar. Op 20 september 2009 werd u in het ziekenhuis geopereerd aan uw been. Op 21 september 2009 kwamen de vertegenwoordigers van FC Gandzasar naar het ziekenhuis. Ze waren van de dokter te weten gekomen dat u nooit meer op professioneel niveau zou kunnen voetballen. Ze gaven u een enveloppe en vroegen u een document te ondertekenen. U was nog onder invloed van de narcose en dacht dat het uw loonfiche betrof, die u maandelijks diende te ondertekenen. Op 24 september 2009 mocht u het ziekenhuis verlaten. Uw vader bracht u naar huis, waarop u hem de enveloppe gaf en vroeg om het geld na te tellen. Uw vader vertelde u dat er 10.000 dollar in de enveloppe zat. Op dat moment dachten jullie dat het een schadevergoeding betrof. In de periode rond 27 september 2009 stonden de lijfwachten van burgemeester (V.G.), tevens voorzitter van FC Shirak, voor de deur. Ze begonnen te roepen dat burgemeester (G.) u verwachtte in het stadion. Omwille van uw medische toestand protesteerde uw vader dat u zou meegaan. Hierbij werd uw vader geslagen en op de grond gegooid. U zei dat u wel zou meegaan. Hierop werd u in de wagen gezet en weggebracht. Burgemeester (G.) vertelde u dat hij contact had opgenomen met FC Gandzasar. Zij hadden hem verteld dat u zich had laten omkopen en voor 10.000 dollar uw contract had opgezegd, waardoor FC Gandzasar de overeengekomen 300.000 dollar niet meer diende te betalen aan FC Shirak. Hier kwam u tot het besef wat u concreet had ondertekend in het ziekenhuis. U wilde de burgemeester uitleggen wat er was gebeurd, maar hij zei dat u loog. Burgemeester (G.) begon u te slaan. Hij stuurde zijn lijfwachten om uw vader thuis op te halen, samen met de 10.000 dollar. Hij zei dat jullie de 300.000 dollar zelf dienden terug te betalen. Hij nam de 10.000 dollar en schatte dat uw huis en auto nog eens 20.000 dollar zouden opleveren. U moest binnen de 2 dagen de resterende 270.000 dollar betalen. De volgende dag ging u om hulp vragen bij de voorzitter van de voetbalfederatie, (R.H.), ongeacht het conflict dat jullie hadden gehad in 2007. Hij zei dat hij op de hoogte was van het verhaal, maar dat burgemeester (G.) een vriend was en dat hij u niet wilde verder helpen. Hij begon u te slaan en stampen. Op 30 september 2009 wilde u klacht indienen tegen (V.G.) en (R.H.) bij de politie van Gyumri. U moest uw paspoort afgeven en werd naar het bureau van de politiechef gebracht. Hij begon te lachen en belde naar burgemeester (G.). Hij vertelde de burgemeester dat u klacht tegen hem wilde indienen. Hierop werd u door 4 politieagenten geslagen. U vroeg om u vrij te laten zodat u hogerop klacht kon indienen. Ze besloten op dat moment dat u het verschuldigde bedrag aan de burgemeester niet kon betalen en dat u gestraft diende te worden. De politiechef haalde dossiers uit zijn bureaulade van criminele feiten waarvoor geen dader was gevonden. U mocht kiezen van welke daad u zou beschuldigd worden en diende een bekentenis te ondertekenen. U weigerde dit. De politiechef scheurde uw paspoort kapot. Hij gaf agenten het bevel om de paspoorten van uw gezin bij u thuis op te halen. U werd 2 dagen vastgehouden in het politiekantoor, zonder recht op bezoek. Ze hebben u gedurende deze 2 dagen verschillende malen geslagen. U verloor het bewustzijn en werd door de politie overgebracht naar het ziekenhuis. Ze vertelden de artsen dat ze u zo op straat hadden gevonden. U verbleef in het ziekenhuis onder politiebewaking. U bent 4 à 5 dagen in het ziekenhuis verbleven. Uw vader betaalde de arts een groot bedrag om u te helpen ontsnappen. Ongeveer 4 of 5 oktober 2009 is het u, met de hulp van de dokter, gelukt om te vluchten uit het ziekenhuis. Beneden wachtten uw gezin en uw ouders u op en hierop vluchtten jullie naar Jerevan. Jullie leefden tot uw vertrek ondergedoken in Jerevan. Uiteindelijk verliet u Armenië op 21 juli 2010, zonder uw gezin. U reisde vanuit Jerevan met het vliegtuig naar Kaliningrad. U reisde vanuit Kaliningrad met een bestelwagen via Polen naar België, dat u bereikte op 23 juli 2010. Diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw vrouw, (S.M.) (O.V.6.681.001), en uw zoon (D.) vervoegden u op 3 september 2010. Uw vrouw, (S.M.), diende diezelfde dag een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw origineel rijbewijs, uw origineel militair boekje, uw originele sociale kaart, uw origineel diploma, een programmaboekje voor de match FC Gandzasar-NAC Breda, een Armeens medisch attest, een kopie van uw contract met FC Gandzasar, de erkenning van het vaderschap van uw zoon, een kopie van een artikel uit 'Het Nieuwsblad' d.d. 9 september 2009, een Armeens internetartikel in verband met (R.H.), 3 getuigenissen van uw bureaus inzake het incident met de lijfwachten van burgemeester (G.), uw originele studentenkaart, een verwijzingsbrief van Mevr. (D.E.) en 4 DVD's, waarvan 2 betreffende burgemeester (G.), 1 DVD van de match FC Gandzasar - NAC Breda en 1 van de match op 19 september 2009 tegen FC Mika, voor.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u in Armenië problemen kende omwille van uw ras, nationaliteit, godsdienstige overtuiging, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van een van deze criteria niet op bescherming zou hebben kunnen rekenen in uw land. Uit uw verklaringen blijkt wel dat u uw land hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met burgemeester (V.G.) en met de voorzitter van de voetbalfederatie (R.H.), nadat vertegenwoordigers van FC Gandzasar u op bedrieglijke wijze een contractverbreking lieten ondertekenen naar aanleiding van een zware blessure. Bovenstaande feiten zijn van gemeenrechtelijke aard. Bijgevolg dient bekeken te worden of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo leverde u de Belgische asielinstanties geen bewijs van de door u aangehaalde problemen met burgemeester (V.G.) en met (R.H.), de voorzitter van de voetbalfederatie. Het door u voorgelegde programmaboekje voor de match tussen FC Gandzasar en NAC Breda, de DVD met beelden van voornoemde match en de kopie van uw contract met FC Gandzasar tonen aan dat u speelde bij FC Gandzasar als professioneel voetballer, wat door mij niet wordt betwist (CGVS 11/10/2010 p.6, p.8). De DVD met beelden van de match tussen FC Mika en FC Gandzasar waarbij u de zware beenbreuk opliep en het verslag van het ziekenhuis tonen aan dat u tijdens deze wedstrijd werd geraakt en hierbij een blessure opliep, wat evenmin door mij betwist wordt.

Wat ik echter wel betwist, is dat u naar aanleiding van deze blessure problemen kende met burgemeester (V.G.) en met (R.H.). U legde immers geen enkel bewijs voor van de door u verklaarde problemen met deze personen (CGVS 11/10/2010 p.25; CGVS gehoor vrouw p.9). U legde het Commissariaat-generaal 2 DVD's voor inzake burgemeester Vardan Ghukasyan. U verklaarde evenwel dat uw naam of uw problemen nergens vernoemd worden op deze DVD's (CGVS 11/10/2010 p.11-12). Daarnaast legde u een krantenartikel uit 'Het Nieuwsblad' voor inzake het Armeense voetbal. Hierbij verklaarde u eveneens dat dit een algemeen artikel is, waarin uw naam of problemen niet vermeld worden (CGVS p.10). U legde eveneens een Armeens artikel voor inzake (R.H.), waarin echter evenmin uw naam of uw problemen vermeld worden (CGVS 11/10/2010 p.15). U verklaarde dat het incident waarbij uw been werd gebroken, besteld werd door (R.H.) en dat deze hierover in een tv-uitzending verklaarde dat als werd gezegd dat dit incident op zijn bestelling gebeurd was, dit dan zo wel zou zijn (CGVS 11/10/2010 p.9-10). Het is echter opvallend dat u geen enkel krantenartikel voorlegde inzake dit incident en de gevolgen hiervan (CGVS 11/10/2010 p.20). Nochtans ligt dit incident aan de basis van uw problemen. Aangezien u in Armenië een bekend professioneel voetballer bent, is het merkwaardig dat u niet in het bezit bent van enig krantenartikel hieromtrent (CGVS 11/10/2010 p.20; CGVS gehoor 25/10/2010 p.6, p.7-8). U verklaarde dat de vertegenwoordigers van FC Gandzasar u op bedrieglijke wijze een contractverbreking lieten ondertekenen. U kon echter geen enkel bewijs voorleggen van deze contractverbreking (CGVS 11/10/2010 p.20-21). U kon evenmin enig bewijs voorleggen van het incident met de lijfwachten van burgemeester (V.G.). Hierbij kan worden opgemerkt dat de 3 getuigenverklaringen van uw naaste burens geen objectieve bewijswaarde hebben, gezien het niet officiële karakter van deze getuigenverklaringen. Tevens vertonen deze getuigenverklaringen een gesolliciteerd karakter, waarbij u verklaarde dat u zo gerespecteerd wordt dat heel de buurt een getuigenverklaring zou kunnen neerleggen (CGVS 11/10/2010 p.17). U verklaarde dat u door de politie 2 dagen werd vastgehouden, waarbij u zo hard werd geslagen dat u 4 à 5 dagen diende opgenomen te worden in het ziekenhuis. Hiervan legde u evenmin enig bewijs voor (CGVS 11/10/2010 p.19-20, p.23; CGVS gehoor vrouw p.21-22). Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

Hierbij moet worden opgemerkt dat u in ditzelfde verband ongerijmde verklaringen aflegde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Zo werd u meermaals gevraagd of u na het incident waarbij u een blessure opliep nog contact had met journalisten in Armenië. Hierop antwoordde u meermaals ontkennend (CGVS 11/10/2010 p.20; CGVS 25/10/2010 p.6). Uw vrouw verklaarde echter meermaals dat u na de operatie telefonisch contact had met journalisten (CGVS gehoor vrouw p.15, p.16-17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u na het incident contact had met een journalist van 'Football 365'. In het artikel d.d. 2 december 2009 staat bovendien dat u aangaf dat zowel FC Mika als FC Gandzasar behoedzaam waren naar u toe en dat u op regelmatige basis uw salaris uitbetaald kreeg. Het artikel verscheen nota bene in de periode waarin u en uw vrouw verklaarden ondergedoken te leven in Jerevan (CGVS 11/10/2010 p.23; CGVS 25/10/2010 p.10; CGVS gehoor vrouw p.22). Toen u geconfronteerd werd met deze incoherenties verklaarde u dat uw vrouw misschien iets gemist heeft,

waardoor deze incoherenties evenwel niet worden opgeheven. Inzake het krantenartikel bleef u bij uw verklaring dat u geen contact had met de journalisten in Armenië (CGVS 25/10/2010 p.6). Toen uw vrouw hiermee geconfronteerd werd, stelde ze dat u maar 1 keer contact had gehad en dat het geen officieel interview was (CGVS gehoor vrouw p.25). Met betrekking tot de in dit verband door u en uw vrouw aangehaalde geheugenproblemen moet worden opgemerkt dat u deze problemen niet kan staven met enig medisch attest. Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de vastgestelde incoherenties te wijten zouden zijn aan geheugenstoornissen (CGVS 11/10/2010 p.23; CGVS gehoor vrouw p.16, p.25). Wat betreft (A.M.), verklaarde u tijdens uw gehoor dat hij geschorst was voor 1 jaar en dat er een boete diende betaald te worden. Toen u werd gevraagd hoeveel deze boete bedroeg, verklaarde u dat enkel de federatie en de betreffende ploeg, FC Mika, daarvan op de hoogte is (CGVS p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat het bedrag van deze boete verschenen is in een artikel d.d. 25 september 2009. U verklaarde weliswaar dat u geen interesse had in de straf die (A.M.) kreeg (CGVS 25/10/2010 p.7). Het is echter niet aannemelijk dat u hier niet van op de hoogte bent en hier geen interesse voor zou hebben gehad, gezien dit incident aan de basis ligt van uw problemen. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder in het gedrang.

Mochten uw verklaringen geloofwaardig zijn, quod non, kan worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u zo weinig stappen hebt ondernomen om uw problemen kenbaar te maken. U gaf aan dat u naar de voorzitter van de voetbalfederatie bent gegaan en naar de politie van het district Textil in Gyumri, waar u echter twee dagen werd vastgehouden en door de politie bewusteloos werd geslagen (CGVS 11/10/2010 p.18, p.19, p.22; CGVS 25/10/2010 p.10). Afgezien van het feit dat u geen enkel bewijs voorlegde van de klacht die u bij de politie tegen de burgemeester had ingediend, blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode van oktober 2010 tot aan uw vertrek op 21 juli 2010, oftewel in de periode van negen maanden dat u in Jerevan leefde, geen enkele stap hebt ondernomen om hulp of bescherming te zoeken. Zo diende u geen klacht in bij de politie te Jerevan of bij het Parket, noch bij de ombudsman of een mensenrechtenorganisatie (CGVS 11/10/2010 p.23-24; CGVS 25/10/2010 p.11; CGVS gehoor vrouw p.21, p.23, p.24). Bovendien is het opmerkelijk dat met uw profiel van professioneel voetballer geen ruchtbaarheid werd gegeven aan de door u aangehaalde ernstige problemen en dat u hiervoor geen hulp hebt gezocht bij uw collega-voetballers (CGVS 11/10/2010 p.21, p.24; CGVS gehoor vrouw p.18, p.23). Gezien de ernst van de door u verklaarde feiten (u werd bewusteloos geslagen, geschopt, diende 270.000 dollar te betalen in 2 dagen tijd en belandde door toedoen van de politie in het ziekenhuis (CGVS 11/10/2010 p.16-20)), is het niet aannemelijk dat u niet meer pogingen zou hebben ondernomen om uw problemen kenbaar te maken en hulp te verkrijgen van uw autoriteiten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast.

Mochten uw verklaringen alsnog geloofwaardig zijn, quod non, dient tenslotte nog opgemerkt te worden dat u uw actuele vrees niet aannemelijk kunt maken. Zo hebt u sinds uw vertrek uit Armenië niet meer geïnformeerd naar de huidige stand van zaken (CGVS 11/10/2010 p.24; CGVS 25/10/2010 p.9, p.12; CGVS gehoor vrouw p.24). U en uw vrouw verklaren tevens dat jullie niet weten of u vandaag de dag officieel gezocht wordt. Daarbij verklaren jullie dat u niet officieel verdacht of beschuldigd wordt (CGVS 11/10/2010 p.24; CGVS gehoor vrouw p.24).

Terloops kan nog worden opgemerkt dat evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen over uw reisroute. U verklaarde met het vliegtuig vanuit Jerevan naar Kaliningrad (Russische Federatie) te hebben gereisd, vanwaar u met een minibus via Polen doorreisde naar België. U reisde de Schengenzone binnen met een Armeens paspoort op uw naam waarin ook een visum zat, maar gaf aan niet te weten door welk land dit visum werd uitgereikt (CGVS 11/10/2010, p. 13, 14 en 15 en CGVS 25/10/2010, p. 4). Gezien het risico om bij binnenkomst van de Schengenzone aan een strenge en persoonlijke identiteitscontrole te worden onderworpen waarbij men uitgevraagd kan worden over de reisbestemming en reisbedoelingen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) is het niet aannemelijk dat u, die bovendien verklaarde in het kader van uw werk als professioneel voetballer reeds vele keren naar het buitenland te hebben gereisd (CGVS 11/10/2010, p. 12), niet op de hoogte zou zijn geweest of niet op de hoogte zou zijn gebracht door welk land het Schengenvisum, dat in het paspoort waarmee u naar België reisde werd aangebracht, zou zijn uitgereikt. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw Armeens paspoort, waarvan u verklaarde dat het op 30 september 2009 door de Armeense politie werd ingehouden, achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over het door u verkregen visum waarmee u naar België reisde, het moment en de wijze waarop u uw land verlaten heeft verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag nog verder uitgehouden.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, met name uw rijbewijs, uw militair boekje, uw sociale kaart, uw diploma, uw studentenkaart en de erkenning van vaderschap van uw zoon, bevatten louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. De andere door u voorgelegde documenten werden reeds eerder in deze beslissing besproken. Wat betreft de verwijzingsbrief naar een psychiater van Mevr. (D.E.), dient te worden opgemerkt dat hierin nergens melding wordt gemaakt van de problemen die u aanhaalde ter staving van uw asielaanvraag. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw echtgenote (S.M.) (O.V. 6.681.001) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Ten aanzien van tweede verzoekende partij:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn. U bent geboren op 18 juni 1985 te Gyumri. U woonde sinds november 2006 in Gyumri met uw man (A.A.) (O.V. 6.660.254) en uw minderjarige zoon (D.). U werkte tot april 2009 als manager in een vennootschap, ‘Grigoryan Mosh SP’ genaamd.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. Uw man, (A.A.), was professioneel voetballer. Begin februari 2009 had uw man een contract getekend met FC Gandzasar. FC Gandzasar diende hiervoor 300.000 dollar te betalen aan FC Shirak. Op 19 september 2009 liep uw man, tijdens een match tussen FC Mika en FC Gandzasar, een ernstige beenbreuk op. Op 20 september 2009 werd uw man geopereerd. Na de operatie, op 21 september 2009, kwamen de vertegenwoordigers van FC Gandzasar naar het ziekenhuis. Ze vernamen van de dokter dat uw man zijn normale carrière niet meer zou kunnen hernemen. Hierop legden ze uw man een contract voor dat hij diende te ondertekenen. Ze gaven hem ook een enveloppe met geld. Omdat uw man nog onder invloed van de medicatie was, dacht hij dat het om zijn loon ging en ondertekende hij het contract. Op 24 september 2009 werd uw man ontslagen uit het ziekenhuis. Toen hij thuis kwam, deden jullie d enveloppe open en zagen dat er 10.000 dollar in de enveloppe zat. Jullie dachten dat het een schadevergoeding was. Enkele dagen later, rond 27 september 2009, vielen enkele lijfwachten van burgemeester (V.G.) jullie huis binnen. Ze schreeuwden uw man toe. Ze trokken aan hem en hij is op de grond gevallen. Ze namen uw man mee naar het stadion en hebben op zijn gebroken been geslagen. 2 uur later kwamen de lijfwachten de vader van uw man halen en vroegen om de 10.000 dollar mee te nemen. Burgemeester (G.) vroeg welk geld jullie nog meer hadden. Hij stelde dat jullie huis en auto nog 20.000 dollar waard was. Hij zei tegen uw man en zijn vader dat ze binnen 2 dagen nog de resterende 270.000 dollar dienden te zoeken. De volgende dag ging uw man naar de voorzitter van de voetbalfederatie, (R.H.). Hij wilde uw man niet helpen en heeft op zijn beurt uw man ook geslagen. Sinds een incident in 2007, waarbij (R.H.) uw man een mep heeft gegeven in de kleedkamer na de match tegen Punik, had de voorzitter een wraakgevoel tegenover uw man. Uw man besloot om de volgende dag naar de politie te gaan. De politiechef heeft hem uitgelachen en naar de burgemeester gebeld. Hierna hebben ze uw man geslagen en gedwongen om verschillende klachten te ondertekenen. Uw man weigerde en heeft niets ondertekend. De vader van uw man ging enkele uren nadien uw man ophalen bij de politie maar stond voor gesloten deuren. De volgende dag heeft hij nogmaals geprobeerd uw man op te halen bij de politie. Via een bevriende politieagent kwam hij te weten dat uw man werd overgebracht naar het ziekenhuis. Er stonden 2 agenten voor de deur van de kamer van uw man, zodat niemand toegang had. Uw schoonvader heeft de dokter omgekocht om uw man te helpen vluchten. Jullie stonden uw man die dag met de wagen buiten op te wachten en vluchtten samen naar Jerevan, waar jullie ondergedoken leefden tot uw vertrek in augustus 2010. Uw man verliet in juli 2010 als eerste Armenië. U en uw zoon verlieten Armenië 1

uiteindelijk op 4 augustus 2010. Jullie reisden vanuit Jerevan met het vliegtuig, via Riga, naar Frankrijk.

Daar verbleven jullie bij een oude schoolvriendin tot uw man een woning had gevonden in België. Op 3 augustus 2010 reisden jullie met de wagen naar België. Op 3 september 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw originele geboorteakte, de originele geboorteakte van uw zoon David, een originele erkenning van het vaderschap van uw zoon die uitgaat van uw partner, uw origineel diploma en de originele sociale kaart van u en uw zoon David voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als diegene die werden aangehaald door uw partner (A.A.) (O.V. 6.660.254). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw partner is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing die zich in het administratieve dossier bevindt.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u uw belangrijkste identiteitsdocument, zijnde uw Armeens paspoort, niet voorlegde. Nu verklaarde u weliswaar dat uw paspoort eind september 2009 werd afgenomen en verscheurd door de politie (CGVS p.8 en verklaring DVZ, vraag 33). Door het niet voorleggen van uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstek, ontstaat echter het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt bovendien bevestigd door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, en waaruit blijkt dat u op 27 juli 2010 een visumaanvraag hebt ingediend bij de Italiaanse ambassade te Jerevan, waarbij u (in uw paspoort) een toeristenvisum werd afgeleverd op 29 juli 2010. Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u ooit een visum had aangevraagd bij een ambassade, antwoordde u nochtans ontkennend (CGVS p.8). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou uw paspoort eind september 2009 zijn afgenomen en verscheurd door de Armeense politie. Hieruit blijkt dat u de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, met name uw originele geboorteakte, de originele geboorteakte van uw zoon David, een originele erkenning van het vaderschap van uw zoon die uitgaat van uw partner, uw origineel diploma en de originele sociale kaart van u en uw zoon David, kunnen deze conclusie niet wijzigen aangezien zij louter persoonsgegevens bevatten en informatie over de door u genoten opleiding, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen een schending aan van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen, alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel.

Verzoekende partijen betogen dat er wel degelijk problemen waren met de officiële plaatselijke instanties en zijn van oordeel dat zij deze problemen voldoende staven met documenten. Een begin van bewijs kan een voldoende grond zijn om de beweringen te staven. Verzoekende partijen stellen dat het onmogelijk was om schriftelijke bewijzen voor te leggen gezien eerste verzoekende partij werd vastgehouden door de politie en onder bewaking naar het ziekenhuis werd geleid. Voorts voeren zij aan dat hij daarna een vlucht heeft ondernomen, zodat het voor hem onmogelijk was om nog elders klacht neer te leggen. De getuigenverklaringen geven een voldoende duidelijk beeld over de situatie in hun thuisland en thuisplaats.

Wat betreft de vastgestelde incoherenties zijn zij van oordeel dat deze op generlei wijze van dermate belang zijn dat ze tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen besluiten.

Eerste verzoekende partij benadrukt dat hij al het mogelijke heeft gedaan om klacht in te dienen maar dat hij door de officiële instanties werd tegengehouden.

2.1.2. In een tweede middel voeren verzoekende partijen een schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht. Zij geven enkele theoretische beschouwingen dienaangaande weer en stellen dat geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of zijn toestand geloofwaardig maken.

2.2.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen voeren een schending van de vreemdelingenwet aan, zonder evenwel verder te preciseren welke bepalingen zij door de bestreden beslissingen geschonden achten. Een schending van 'de algemene beginselen van behoorlijk bestuur' kan om dezelfde reden niet worden aangenomen. Evenmin wordt uiteengezet op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou geschonden zijn. De desbetreffende onderdelen van het eerste middel worden aldus niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

2.2.3. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoekende partijen toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissingen. Uit het verzoekschrift blijkt dat zij de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. Tevens konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat tweede verzoekende partij zich voor haar asielaanvraag volledig baseert op de asielmotieven van haar echtgenoot, hetgeen in het verzoekschrift niet betwist wordt.

De commissaris-generaal heeft op goede grond geoordeeld dat de door eerste verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven, de problemen met burgemeester G. en de voorzitter van de voetbalfederatie R.H. als gevolg van een conflict aangaande een voetbalcontract, geen verband houden met één van de criteria zoals vermeld in het Verdrag van Genève, gezien het feit van louter gemeenrechtelijke aard betreffen. Deze vaststelling wordt door verzoekende partijen niet betwist, zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

Bovendien slagen verzoekende partijen er niet in de waarachtigheid van hun relaas afdoende te staven. Zij brengen weliswaar een aantal documenten bij, doch geen van deze stukken vormt een concreet bewijs van de vermeende conflicten met de burgemeester en R.H., de aanhouding en mishandeling van eerste verzoekende partij door de politie van Gyumri en het verblijf in het ziekenhuis als gevolg daarvan. Aan de ten behoeve van eerste verzoekende partij opgestelde getuigenverklaringen wordt door de commissaris-generaal terecht elke objectieve bewijswaarde ontzegd, gezien het "niet officiële karakter" ervan.

Voorts tonen verzoekende partijen evenmin aan dat zij ernstige pogingen hebben ondernomen om alsnog relevante stukken te bekomen.

De geloofwaardigheid van het relaas wordt voorts op de helling gezet door (i) de vastgestelde incoherenties tussen de verklaringen van eerste verzoekende partij en die van tweede verzoekende partij omtrent contacten met journalisten (ii) de vaststelling dat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat eerste verzoekende partij wel degelijk contact had met een journalist, gelet op een artikel van 2 december 2009, hetgeen daarenboven de verklaringen van verzoekende partijen dat zij op dat ogenblik ondergedoken in Jerevan zouden geleefd hebben onderuit haalt (iii) de ongeïnteresseerde houding aangaande de straf die A.A. kreeg als gevolg van het incident dat leidde tot de beenbreuk, hetgeen nochtans aan de basis lag van de vermeende problemen (iv) het feit dat verzoekende partijen sinds hun vertrek uit Armenië niet hebben geïnformeerd naar de evolutie van hun situatie en zij niet op de hoogte zijn van eventuele officiële beschuldigingen in hun hoofde, hetgeen de ernst van de aangevoerde vrees

ten zeerste relativeert (v) hun ongeloofwaardige verklaringen aangaande hun reisweg en de daarbij gebruikte documenten.

Deze motieven, die terecht zijn en allen hun grondslag vinden in het administratief dossier, worden door verzoekende partijen op generlei wijze weerlegd. Zij beperken zich ertoe de vastgestelde incoherenties te minimaliseren, zonder hiervoor echter *in concreto* enige verklaring aan te brengen, hetgeen geenszins volstaat om de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De motieven blijven derhalve onverminderd overeind.

Ten slotte worden de geloofwaardigheid en ernst van de door verzoekende partijen aangevoerde vrees in hun land van herkomst op doorslaggevende wijze ondermijnd door de vaststelling dat zij geen verdere pogingen hebben ondernomen om klacht in te dienen bij autoriteiten die het lokale niveau overstijgen of op een andere manier ruchtbaarheid te geven aan de problemen waarvan zij slachtoffer zouden geweest zijn, mede gelet op het profiel en bekendheid van eerste verzoekende partij als professioneel voetballer. Indien al enig geloof kan worden gehecht aan de mishandelingen die eerste verzoekende partij zou hebben ondergaan na zijn klacht bij de lokale politie van Gyumri, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij beroep zou doen op hogere instanties, te meer daar verzoekende partijen volgens hun verklaringen nog negen maanden, zij het ondergedoken, in Jerevan verbleven alvorens Armenië te verlaten. De loutere bewering dat het onmogelijk was om elders klacht in te dienen volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoekende partijen de beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst hebben uitgeput.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

Het voorgaande in acht genomen zijn er geen elementen voorhanden die wijzen op het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in hoofde van verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER